

[Handelsministeren.]

lærlinge som udlærte i en bemandingsforskrift for et erhverv, og det er et særsyn. Tager man imidlertid f. eks. den norske bemanning, vil man se, at i en bemanning på dæksmandskab med et sluttal på 4, er de 2 fuldt befarne og de 2 ikke fuldt befarne. Tager man en bemanning på 8, er de 4 fuldt befarne og de 4 ikke fuldt befarne. Tager man en bemanning, hvor sluttallet er 15, vil man se, at der er foreskrevet syv fuldt befarne og otte ikke fuldt befarne.

Ser man på de svenske bemandingsforskrifter, som er kommet til verden på et andet grundlag end i Norge og Danmark, vil man se, at noget lignende gør sig gældende. Jeg kan nævne, at hvor man har et sluttal på 7, foreskrives der 3 fuldt befarne og 4 ikke fuldt befarne i dæksmandskabet. Man vil altså se, at det er ingen tilfældighed, at vi også i handelsministeriet i vore bestræbelser for så godt, som det nu har været gør ligt, at tilgodese sikkerhedskriteriets krav er endt i en bemanningsskala efter den her skitserede linje.

Jeg vil gerne gøre nogle enkelte bemærkninger over for de synspunkter, som er fremført af de ærede ordførere.

Det ærede medlem hr. Peter Nielsen sagde, at en matrosløn udgør vel kun omkring $\frac{1}{2}$ pct. af driftsomkostningerne for et skib. Det er vist ikke muligt at opstille en sådan statistik, det afhænger selvsagt af besætningens størrelse. Det er muligt, at det ærede medlem har ramt nogenlunde en gennemsnitsberegning. Jeg vil dog gerne sige, at når jeg i min fremsættelsestale så stærkt lagde vægt på, at vi måtte tage hensyn til de økonomiske byrder, den foreskrevne bemanningsskala pålægger rederiet, er det, fordi det efter min opfattelse er en regerings og et folketings pligt meget nøje at påse, at man ikke gennem lovgivning påfører erhverv driftsomkostninger, som ikke er begrundet alene i det, man tilsigter med sin lovgivning. Når vi her, således som vi er det i hvert fald i handelsministeriet, er kommet til det resultat, at det er sikkerhedskriteriet, der bør være det ene afgørende for bemandingsforskrifterne, og er kommet til det resultat, at den gældende lovgivning foreskriver en bemanning, der går væsentligt ud over sikkerhedshensynet, ja, så

må jeg understrege det nødvendige i, uanset med hvor stor eller hvor lille vægt man kan beregne at bemandingsforskrifterne indgår i det samlede omkostningsniveau, at man omgående må skride til ændring af den lovgivning, som altså, sådan som udviklingen har været, går ud over det, der er lovgivningens formål.

Det ærede medlem hr. Peter Nielsen siger, at forskellen i lønning mellem en matros og en letmatros kun er 5 kr. om dagen, og det ærede medlem ville — således forstod jeg det — formentlig dermed antyde, at man måske burde være tilbøjelig til at foreskrive flere fuldt befarne matroser. Jeg vil gerne sige, at 5 kr. lyder ikke af så forfærdelig meget — det er ikke meget, det må blankt erkendes — men hvis man gør det op på en anden måde, vil det sige, at de 5 kr. mere om dagen betyder 1.825 kr. om året, for så vidt jeg da har regnet rigtigt. Hvis nu det, det ærede medlem tilstræbte, var, at den nedskæring af antallet af matroser, der jo vitterlig finder sted efter dette forslag, skulle kunne elimineres ved, at man ikke foreskrev så hård en nedskæring for matroser og i stedet en tilsvarende større for letmatroser, ville det, så hurtigt som jeg nu har haft mulighed for at regne det ud, betyde, at man påførte erhvervet en samlet merudgift på omkring 1 mill. kr. om året. Igen må jeg stille det spørgsmål, om det er rigtigt at gøre det; hvis sikkerhedshensynet er tilgodeset med letmatroser, mener jeg ikke det vil være rigtigt. Men det er tekniske enkeltheder, som jeg håber vi får lejlighed til at gennemgå meget nøje under det kommende udvalgsarbejde.

Når det ærede medlem hr. Viggo Hauch spurgte mig, hvor stor min bevægelsesfrihed er, vil jeg svare, at jeg, hvad angår den del af det resterende arbejde, jeg skal yde, udelukkende i min bevægelsesfrihed er begrænset af 2 hensyn, begrænset for det første selvfølgelig, som man altid må være — det gælder alle medlemmer af tinget — af det, man sagligt mener at kunne gå med til; dernæst må jeg indrømme, at jeg ikke kan sige mig fri for — jeg såvel som formentlig alle andre — at måtte erkende, at vi kan blive begrænset af hensynet til, hvad der er nødvendigt for at undgå unødigt forsinkelse af en lovgivning, som vi vist alle erkender er hastende. Men derudover